

ПРИСЪДА

№ 80

В ИМЕТО НА НАРОДА

Днес 31 март 1958 год., Пловдивският военен съд
в гр. Пловдив поделение състав открито съдебно заседание, в състав:

Председател: майор Панко Луков Кадийски

майор Иван Тр. Маджаров с.з.

Членове: капитан Стоян З. Лапарев с.з.

при секретар Иван Попиванов и с участието на зам.

военен прокурор майор Марин П. Дантовски по наказателно

пело № 247 /1957 год., докладвано от майор Кадийски

против редника Димитър Атанасов Киретчиев от поделение 50030-Устово

по чл. чл. 360, ал. II от НК. Наказателния закон.

Съдът като прецени по отделно и в съвкупност, проверените на съдебното заседание доказателства, прие за установено следното:

На 21 юни 1957 година, подсъдимият редник Димитър Атанасов Киретчиев от поделение 50030-Устово, е бил назначен в състава на домашния караул като е бил опозелен да охранява секретната секция на поделението, която представлява обект с особено важно военно значение. Подсъдимият Киретчиев е знаел много добре задълженията си по устава за гарнизонната и караулната служба и е съзнавал важноста и значението на поста си. Въпреки това когато в 14 часа е бил поставен часови на поста, той нарушил правилата по горния устав и по специално т. 170 от съвия. Така, той забелзвал през прозореца на плаца отделния си командир към когото имал лоши отношения. Последният му се засмял поради което, подсъдимият силно се нервирал.

Вместо да вземе мерки и не отблъща вниманието си, нито към отделния си командир, нито към когото и да е било и да охранява обително поста си подсъдимият се отдал на своя гняв към отделния си командир и изоставил своите задължения като часови. Така, той започнал да сита едно ножче за смет, да марширува по коридора, свалил обръмето си и с него почнал да мутка противопожарното табло намиращо се пред секретната секция, като му причинил повреда и намуикал с шипа на пушката си окачените на коридора портрети на членовете на политбюро на БНП и КПСС. В този момент чиновникът от шаба Томов влязал в коридора при което подсъдимият се смутил, но Томов не забелязал извършеното от подсъдимия в коридора.

Подсъдимият признава извършеното от него деяние, обаче се стреми да обясни същото с особена болезнено състояние на нервната му система в което изпаднал в този момент и не си давал сметка, какво върши. В своите обяснения пред съда той твърди, че си спомня това което е извършил от началото, обаче по-късно какво е станало не помни. Съдът не дава вяра на тези му обяснения. Така видно от показанията на свидетеля Томов, подсъдимият не е бил в състояние на липса на съзнание, тъй като когато той му поставил въпроса защо си отклонява вниманието от поста, той сменкал, че няма нито и след това отворил вратата на канцеларията му и го запял колко е часа. При съдебно-медицинското изследване на подсъдимия КРДОЛБГДСВБНЧ, че

ДВИ 640-500х100-пор. № 974

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Дата: 10.07.13 Подпис: [подпис]

същият има абнормни отклонения в своята нервна система, които се изразяват в гневна реакция. В заключението обаче, се казва, че същите не го оневиняват, тъй като не може в случая да се говори за невменяемост обаче тези моменти на афект следва да се имат предвид при определяне степента на неговото наказание. Така че съдът приема, че подсъдимият при извършване на гореописаното деяние, макар и да е бил в болезнено афектно състояние не се е намирал в състояние на невменяемост, а е съзнавал същността на вършеното от него.

С това свое деяние, подсъдимият е извършил престъпление по чл. 360, ал. II от НК.

Довода на защитата на подсъдимия, че деянието е извършено по непредпазливост и следва да се преквалифицира по чл. 360, ал. I от НК е неоснователен. Квалификацията на престъплението по чл. 360 от НК се определя от значението и характера на караула или охранявания обект, а не от умисла на подсъдимия.

При определяне размера на наказанието, съдът като обсъди въпросите по чл. 35 и 36 от НК, намира, че решаващо значение имат особено смекчаващи обстоятелства, а именно: неосъждан до сега, проследителното време изминало от извършване на престъплението, и болезното състояние на нервната система на подсъдимия, при което е осъществено престъпното деяние. Чоради това съдът намира, че следва да му се наложи наказание при условията на чл. 36 т. 1 от НК от десет месеца лишаване от свобода, което той да изтърпи ефективно. Това е необходимо за неговото поправяне, тъй като в службата се е проявявал като недисциплиниран войник и често е бил наказван, а също така и за ukazване поедупредително въздействие на присъдата по отношение на останалия войнишко състав от поделението.

Предварителния арест на подсъдимия по делото от 21 юни 1957 година следва са му бъде зачетен при изтърпяване на присъдата.

Тъй като подсъдимия е признат за виновен следва да бъде осъден да заплати станалите по делото разноски в размер на 84 лева.

Съдът въз основа на гореизложеното и чл. чл. 38, 207-216 от НК,

П Р И С Ъ Д И:

Признава подсъдимия редник ДИМИТЪР АТАНАСОВ КИРЕТЧИЕВ от поделение 50030 - Устово, 20 годишен, роден в с. Кривчи, Пловдивска околина в гр. Пловдив, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, от чиновническо семейство, безпартиен, ЗА РИДОВЕН в това, че като военнослужащ на 21 юни 1957 година в поделението умишлено нарушил уставните правила на караулната служба при пост с особено важно военно значение - т. 170 от У.Г.К.С., поради което и на основание чл. 360, ал. II във връзка с чл. 36 т. 1 от НК го осъжда на ДЕСЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

Зачита предварителния арест от 21 юни 1957 година, който да се приспадне при изтърпяване на присъдата.

Осъжда подсъдимия да заплати станалите по делото разноски в размер на 84 лева.

Присъдата може да бъде обжалвана пред ВС на НРБ - Военно, отделение в тридневен срок от днес 31 март 1958 година.

Председател - майор

Членове: майор

капитан

